

Zesłanie Ducha Świętego

Kiedy nadszedł dzień Pięćdziesiątnicy, znajdowali się wszyscy razem na tym samym miejscu. Ukazały się im języki jakby z ognia i na każdym z nich spoczął jeden. I wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym.

28-05-2023

Dzieje Apostolskie, opowiadając nam o wydarzeniach mających miejsce w dniu Pięćdziesiątnicy, w którym Duch Święty zstąpił na uczniów naszego

Pana w postaci języków ognia, czynią nas uczestnikami wielkiego objawienia się mocy Bożej, od którego Kościół rozpoczął swoją drogę wśród narodów. Zwycięstwo, które Chrystus - poprzez swoje posłuszeństwo, poświęcenie na Krzyżu oraz Zmartwychwstanie - odniósł nad śmiercią i nad grzechem, objawiło się wówczas w całej swej Boskiej jasności.

Uczniowie, którzy byli już świadkami chwały Zmartwychwstałego, doświadczyli w sobie mocy Ducha Świętego: ich umysły i serca otworzyły się na nowe światło. Szli za Chrystusem i przyjmowali z wiarą Jego naukę, ale nie zawsze byli w stanie zgłębić do końca jej sens: konieczne było przyjscie Ducha prawdy, który sprawił, że wszystko zrozumieli. Wiedzieli, że tylko w Jezusie mogą znaleźć słowa życia wiecznego i byli gotowi iść za Nim i oddać za Niego życie. Byli jednak

słabi i kiedy nadeszła godzina próby, uciekli, zostawili Go samego. W dniu Pięćdziesiątnicy wszystko to minęło: Duch Święty, który jest Duchem męstwa, uczynił ich niezachwianymi, pewnymi, odważnymi. Słowo Apostołów, silne i poruszające, rozbrzmiewa na ulicach i placach Jerozolimy.

Mężczyźni i kobiety, przybywszy z najróżniejszych okolic, zapełniają w tych dniach miasto i słuchają z zadziwieniem. *Partowie i Medowie, i Elamici, i mieszkańcy Mezopotamii, Judei oraz Kapadocji, Pontu i Azji, Frygii oraz Pamfilii, Egiptu i tych części Libii, które leżą blisko Cyreny, i przybysze z Rzymu, Żydzi oraz prozelici, Kreteńczycy i Arabowie - słyszymy ich głoszących w naszych językach wielkie dzieła Boże.* Te cuda, które dokonują się na ich oczach, każą im uważnie słuchać nauczania Apostołów. Ten sam Duch Święty, który działa w uczniach Pana,

dotknął również ich serc i poprowadził ich ku wierze.

Św. Łukasz opowiada nam, że po tym, jak św. Piotr przemówił, ogłaszając Zmartwychwstanie Chrystusa, wielu z tych, którzy ich otaczali, przybliżyło się, pytając: *Cóż mamy czynić, bracia?* Apostoł im odpowiedział: *Nawróćcie się [...] i niech każdy z was ochrzci się w imię Jezusa Chrystusa na odpuszczenie grzechów waszych, a weźmiecie w darze Ducha Świętego.* Owego dnia przyłączyło się do Kościoła - mówi na koniec święty tekst - około trzech tysięcy osób.

Uroczyste zstąpienie Ducha Świętego w dniu Pięćdziesiątnicy nie było wydarzeniem odosobnionym. W *Dziejach Apostolskich* nie ma prawie strony, na której by się nie mówiło o Nim i o działaniu, poprzez które prowadzi On, kieruje i ożywia życie oraz dzieła pierwotnej wspólnoty

chrześcijańskiej: to z Jego
natchnienia mówi św. Piotr, to On
utwierdza uczniów w wierze, On
przypieczętowanie swoją obecnością
powołanie pogan, On wysłał Szawła
i Barnabę w dalekie strony, aby
otworzyć nowe drogi nauce
Chrystusa. Jednym słowem, Jego
obecność i działanie rządzi
wszystkim. Ta głęboka rzeczywistość,
którą ukazuje nam tekst Pisma
Świętego, nie jest wspomnieniem
przeszłości, złotym wiekiem
Kościoła, który należy do odległej
historii. Jest to - pomimo nędz i
grzechów każdego z nas - także
rzeczywistość Kościoła dzisiejszego i
Kościoła wszystkich czasów. *Ja zaś
będę prosił Ojca - oznajmił Pan
swoim uczniom - a innego
Pocieszyciela da wam, aby z wami był
na zawsze.* Jezus dotrzymał swych
obietnic: zmartwychwstał, wstąpił do
nieba, i w jedności z Przedwiecznym
Ojcem zsyła nam Ducha Świętego,
aby nas uświęcał i dawał nam życie.

Moc i potęga Boga rozjaśniają oblicze ziemi. Duch Święty nadal wspomaga Kościół Chrystusowy, aby był on - zawsze i we wszystkim - znakiem podniesionym dla narodów, zwiastującym ludzkości łaskawość i miłość Boga. Choćby nasze ograniczenia były wielkie, to my, ludzie, możemy z nadzieją spoglądać w niebo i napełniać się radością, bo Bóg nas miłuje i wyzwala z naszych grzechów. Obecność i działanie Ducha Świętego w Kościele są gwarancją i zadatkiem wiecznego szczęścia, tej radości i tego pokoju, które daje nam Bóg.

My również zostaliśmy ochrzczeni, tak jak pierwsi wierni, którzy zbliżyli się do św. Piotra w dniu Pięćdziesiątnicy. W Chrzcie nasz Ojciec Bóg wziął w posiadanie nasze życie, włączył nas w Chrystusa i zesłał nam Ducha Świętego. Pan - mówi Pismo Święte - *zbawił nas przez obmycie odradzające i*

*odnawiające w Duchu Świętym,
którego wylał na nas obficie przez
Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego,
abyśmy, usprawiedliwieni Jego łaską,
stali się w nadziei dziedzicami życia
wiecznego.*

Natomiast doświadczenie naszej
słabości i naszych błędów;
zgorszenie, jakie może zostać
wywołane przez bolesny obraz
małości, a nawet niegodziwości
niektórych z tych, którzy mienią się
chrześcijanami; pozorne
niepowodzenie lub mylne
ukierunkowanie pewnych
przedsięwzięć apostolskich -
wszystko to, jako doświadczenie
rzeczywistości grzechu i ludzkiej
ograniczoności, może stanowić próbę
dla naszej wiary. Wszystko to może
sprawić, że pojawi się pokusa oraz
zwątpienie w moc i potęgę Boga? Jest
to chwila, w której trzeba
zareagować, praktykować w sposób
czystszy i bardziej intensywny naszą

nadzieję, a w związku z tym starać się, aby nasza wierność była bardziej niezachwiana.

José Antonio Loarte

Zesłanie Ducha Świętego to
wezwanie do otwartości

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://opusdei.org/pl-
pl/article/zeslanie-ducha-swietego/](https://opusdei.org/pl-pl/article/zeslanie-ducha-swietego/)
(27-03-2025)